

Na sprovodu s. Alojzije Šušnjara
30. 03. 2016. Gradsko groblje Kvanj-Šibenik

Draga naša dobra časna Alojzija!

Tako smo vas zvali svi u Vodicama. Kada bi vas susreli, onako spontano, mnogi bi rekli „evo naša časna; kada bi netko pitao za vas, pa i ja osobno, onda bi rekao: gdje je naša časna? Tako je bilo za cijelog vašeg boravka u Vodicama, napose na kraju, ovih nekoliko tjedana, kada ste zbog bolesti morali otići iz naših Vodica. Na saznaje o vašoj smrti mnogi su ovih dana govorili i napisali u komentarima na portalu: umrla je dobra naša časna. Znali smo da se to „dobra naša časna“ uvijek odnosilo na vas.

Ovakav odnos i poštovanje ljudi, znamo ne može se nametnuti nikakvom silom i autoritetom, već ljubavlju i dubokim tragom koji ste vi ostavili i ugradili u našim Vodicama i u svakome od nas.

Taj duboki trag koji ste ostavili je golem i neizbrisiv i najbolje govori i svjedoči o vama: 25 godina uzornog, predanog, samoprijegornog, s puno ljubavi i milosrđa, samozatajnog i poniznog pastoralnog i redovničkog rada u župi i gradu Vodicama. Svi oni koji žive i djeluju u Vodicama znaju da to nije nimalo lako i jednostavno.

Vi ste pak, došli u najtežim situacijama, za ljude i župu Vodice na početku domovinskog rata, i sve vrijeme ste zajedno s danas blagopokojnim don Franom, nastojali ljudima svjedočiti Božju ljubav, milost i milosrđe.

Vaša veličina se očitovala u tome što ste sve to činili bez puno riječi, uvijek tiho i nenametljivo, s puno ljubavi i radosti. Vašim odnosom i pristupom čovjeku otvarali ste često vrata obitelji i njihovih kuća tamo gdje drugi ne bi mogli i uspijevali. Ljudi su u vama prepoznavali da vi istinski živite, radite i djelujete po onom što jeste i u što vjerujete. U svome radu i službi ste pokazali da ste prema svima otvoreni: od djece i malenih koje ste poučavali, mladih koje ste uvijek poticali, obitelji koje ste hrabрили i jačali u vjeri i teškoćama života, do gospođa i onih koji su navraćali u vašu kuću i dolazili na vašu vrata, pružajući im istinsku kršćansku ljubav i gostoprimstvo, u svim situacijama, darujući im pri tome sve što ste imali u kući.

Vaša najveća briga, ljubav, rekao bih i karizma koja bi svima nama trebala biti primjer i poticaj služenja, kojom ste najbolje posvjedočili svoju pripadnost sestrama franjevki od Bezgješne, po uzoru na svoju utemeljiteljicu, sl. Božju Majku Klaru Žižić, jest odnos prema starima, nemoćnima, potrebnima, posebno teškim bolesnicima, umirućima i siromašnima, koje ste vi s tolikom ljubavi i s tolikim milosrđem služili, obilazili, krijepili, tješili, pomagali i pripravljali na svete sakramente prije smrti.

Imali ste veliko poštovanje i iskazivali ste kršćansku ljubav i prema nama svećenicima, razumijevajući do kraja svu zahtjevnost našeg djelovanja i službe, uvijek spremna za pomoć i suradnju, napose dobronamjernim savjetom i poukom nama mlađima. Hvala vam na tome.

Riječju, utjelovili ste Svjetlo, ljubav, milost i milosrđe Božje među nama. Svjedočili ste svima nama ponizno i jednostavno duhovna i tjelesna djela milosrđa. Svojim životom ste nam poput Krista od kojega ste crpili snagu u molitvi i razmišljanju, svjedočili kako biti „Milosrdni poput Oca“.

Draga naša dobra časna Alojzija! Za sve to što ste nam svjedočili, dali, darovali i ostavili u ime naše župe, svih ljudi, župljana i građana Vodica i u osobno ime od srca vam veliko hvala.

Kao kršćani vjerujemo da ništa nije slučajno, već u Božjem milosrđu i providnosti je znakovito, planirali smo vam za vašu 25 obljetnicu djelovanja u župi za dan Župe i Grada Vodica pripremiti slavlje u svibnju, no Milosrdni Gospodin kojega slavimo u ovoj godini Milosrđa je želio drugačije, da odete i dođete malo prije k Njemu, tiho i ponizno kako ste mu i služili, na Uskrsni ponedjeljak, da ga kao Uskrsloga, poput žena i učenika u rano jutro susretnete i da vam on bude vječno svjetlo, smiraj i najljepša nagrada, koju ste životom po Njemu i u Njemu zaslužili. Amen.

don Franjo Glasnović